

Démon

Tajomný muž opatrne zodvihol lampu obidvo-
ma rukami. Kov bol matný a starý. Lampa mala
viacero preliačení a mnoho škrabancov. Zdala sa
chladná a veľmi ťažká.

„Pod' so mnou,“ požiadal Beátu zachrípnu-
tým hlasom.

Poslušne ho nasledovala k pultu, kam položil
lampu v tvare misky.

Tajomné oko na vekú na Beu civelo. Bol to
tvrdý pohľad, z ktorého jej naskakovali zimo-
mriavky.

„V lampe je ukrytá zlá moc.“ Majiteľ obchodí-
ka položil prst na oko, akoby musel veko pridr-
žať. „Pekelný démon. Číha len na to, aby sa do-
stal na slobodu.“

Bea neveriacky hľadela na muža.

„Lampu treba šúchať a leštiť, až kým nebu-
de svietiť jedovato zelenou farbou,“ pokračo-
val. „Pritom treba odriekať slová, ktoré sú vy-
ryté na vekú.“ Urobil nad lampou zaklínajúce
pohyby.

Bea mu navrhla: „Prečo lampu jednoducho
neukryjete? Alebo nezakopete?“

„Len osoba, ktorú mi ukáže olej temnoty, mô-
že lampu ochraňovať. V bezpečí je iba u tohto
človeka. Musím ti ju predať, ale o týždeň mi ju
môžeš priniesť späť. Muž so šiestimi prstami
znova odíde. A môže sa vrátiť až o tridsať rokov.“

Ak by jej toto povedal Patrik, vysmiala by sa
mu. Obchodník však hovoril takým pevným
a rozhodným hlasom, že mu verila každé slovo.

„Daj mi nejakú mincu,“ požiadal ju.

Bea vylovila peniaze z vrečka nohavíc a po-
dala mu ich. Za to dostala lampu.

„Vezmi si ju domov. Maj ju vo svojej blízkosti.
Alebo ju nechaj u človeka, ktorému plne dôve-
ruješ.“ Muž ju pevne chytil za zápästie. „Zvlád-
neš tú úlohu?“

Bea prikývla. „Áno,“ zachrípnuťo zašepkala,
„ja... dokážem to.“

„Nikomú nehovor o svojej dôležitej úlohe. Ne-
chaj si pre seba, čo musíš vykonať.“

Sľúbiť to Bea nechcela. Už sa nevedela dočkať
zajtrajška, o všetkom hneď porozpráva Lukovi